

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencle, MA v právní věci žalobce: **Š. L.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravní správy**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2016, č.j. JMK 34149/2016,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 24. 3. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2016, č. j. JMK 34149/2016, sp. zn. S-JMK 19505/2016/ODOS/St, kterým byly dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

zamítnuty námitky žalobce a potvrzeny záznamy bodů v evidenční kartě řidiče, které byly provedeny na základě oznámení Policie České republiky, Oddělení hlídkové služby Brno, ze dne 11. 2. 2015, č. j. KRPB-36188/PŘ-2015/060264, Městské policie Brno ze dne 30. 7. 2014, č. j. MP-21459/13D-14, Policie České republiky, Obvodní oddělení policie Brno-Židenice ze dne 30. 6. 2014, č. j. KRPB-162191/PŘ-2014/060213, Policie České republiky, Dopravní inspektorát Pardubice ze dne 23. 6. 2014, č. j. KRPE-53054/PŘ-2014-170606. Všechna jednání byla projednána v blokových řízeních pravomocně ukončených uložením pokut. Při kontrole počtu zaznamenaných bodů správní orgány vycházely též z kopií jednotlivých pokutových bloků.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

[2] Podle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec nereflektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, resp. některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele.

[3] V jednotlivých žalobních námitkách žalobce odkázal mj. na rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a uvedl, že se žalovaný měl s ohledem na zásadu legitimního očekávání zabývat jednotlivými rozhodnutími v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče.

[4] Dále namítl, že jednotlivé podklady nebyly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení, neboť s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nesplňují kritéria pro dostatečnou individualizaci skutku. Konkrétně napadl pokutové bloky ze dne 11. 2. 2015, 29. 7. 2014, 30. 6. 2014, 22. 6. 2014. Kromě nedostatečné individualizace skutku namítl žalobce ve vztahu ke všem uvedeným pokutovým blokům, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, pochybnosti o věcné příslušnosti správních orgánů (není patrné, zda jednání proběhlo na soukromém pozemku nebo pozemní komunikaci), není jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku je nedostatečný.

[5] S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a konstatoval, že jednotlivé přestupky žalobce byly zaznamenány správně. Správní orgán prvního stupně si vyžádal jednotlivé pokutové bloky a žalovaný po jejich prostudování dospěl k závěru, že popisy jednání na jednotlivých blocích jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovaný zdůrazňuje, že rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje není pro žalovaného závazné. Pro postup žalovaného je zásadní judikatura Nejvyššího správního soudu a konkrétně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 (veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

III. Posouzení věci krajským soudem

[7] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.

[8] Předně se soud zabýval nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí z důvodu nedostatečného vypořádání odvolacích námitek.

[9] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán prvního stupně dne 2. 11. 2015 rozhodl o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení záznamu bodů. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce odvoláním ze dne 19. 11. 2015, ve kterém uvedl, že konkrétní poznatky ve smyslu vad doplní ve lhůtě deseti pracovních dnů. Následně k výzvě správního orgánu prvního stupně žalobce doplnil odvolání podáním ze dne 27. 1. 2016. V doplnění odvolání žalobce pouze v obecné rovině uvedl, že se správní orgán prvního stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem a nezajistil veškeré podklady, dále formalisticky namítal nesprávné užívání zkratk a ve zcela obecné rovině poukazoval na náležitosti vyplnění pokutových bloků.

[10] Soud po seznámení s obsahem odvolání konstatuje, že žalobce neuvedl žádné námítky, kterými by brojil proti jednotlivým pokutovým blokům ani neuvedl, které pokutové bloky by snad mohly být nezpůsobilé k zápisu bodů.

[11] Je třeba zdůraznit, že kvalita odvolání sama o sobě nutně předurčuje i kvalitu rozhodnutí o něm. Jestliže tedy žalobce nečinil ve svém odvolání **žádný konkrétní pokutový blok ani jeho obsah** sporným, pak nemůže být rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, pokud se s jednotlivými bloky nevypořádávalo. Stejně tak žalobce jednotlivé bloky nespороval ani v námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče ze dne 20. 2. 2015. Zároveň není pravdou, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, neboť jediné, co žalobce k odvolání jako důkaz předložil, bylo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, což jistě není důkaz, kterým by bylo možno vyvrátit obsah jednotlivých bloků, resp. jednání, kterých se žalobce dopustil. Nadto se k uvedenému rozhodnutí žalovaný jasně vyjádřil.

[12] Soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k v odvolání uplatněným námitkám přezkoumatelné a že je řádně vypořádává.

[13] S ohledem na plnou jurisdikci soudu ve správním soudnictví zdejší soud přistoupil k vypořádání námitek, kterými žalobce brojil proti jednotlivým pokutovým blokům, a to v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu.

[14] Žalobce sám v žalobě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém Nejvyšší správní soud jasně uvedl, že: „*Nejvyšší správní soud se v poslední řadě neztotožňuje s námitkami stěžovatele ohledně*

nemožnosti záznamu bodů na základě pokutového bloku ze dne 13. 10. 2010. Nejvyšší správní soud k této námitce z obsahu správního spisu zjistil, že podle blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984 se stěžovatel dne 13. 10. 2010 dopustil přestupku dle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Pokuta byla uložena ve výši 1.000 Kč za protiprávní jednání, jež bylo kvalifikováno podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, ve znění ke dni spáchání protiprávního jednání. Dále jsou na pokutovém bloku uvedeny tyto údaje: Č. Krumlov, 19:20 hod; ... VW Transp.; § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.; 50/69/66. ... Nejvyšší správní soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 13. 10. 2010 série AL/2009 č. L 4255984, dospívá k jednoznačnému závěru, že stěžovatel dne 13. 10. 2010 v Českém Krumlově řídil motorové vozidlo zn. VW, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je město Český Krumlov, dne 13. 10. 2010 v 19:20 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km/h, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr Nejvyšší správní soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou stěžovateli (tj. 69 km/h) a údaj 66 rychlost naměřenou stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 66 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů“

[15] Dále Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 11. 2015, č. j. 6 As 191/2015-41, uvedl, že „K vadám řízení, spočívajících v podkladech pro rozhodnutí a záznam bodů řidiče, Nejvyšší správní soud připomíná, že je nutné zohledňovat již zmíněnou specifickou blokového řízení, která zakládá nemožnost posuzovat obsah pokutového bloku s rigidní přísností. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014-39 ze dne 28. srpna 2014 mimo jiné vyplývá, že při zohlednění specifík blokového řízení, je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Podstatné je, aby konkrétní jednání osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku č. j. 4 As 8/2013-27 ze dne 16. května 2013, v němž je mimo jiné uvedeno, že je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani

námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“

[16] S ohledem na citovanou judikaturu zdejší soud posoudil jednotlivé, žalobcem sporované, pokutové bloky.

Pokutový blok série GE/2014, č. E2598681, ze dne 11. 2. 2015

[17] Z pokutového bloku je jasné patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem, rodným číslem, adresou a číslem občanského i řidičského průkazu. Dále je uvedena i registrační značka vozidla: „X“.

[18] Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Dne 11. 2. 2015 v 15:10 hod. ul. Olomoucká, Brno. § 6/1a z.č. 361/2000 Sb., řidič nebyl za jízdy připoután bez. pásem. Lékařské potvrzení nevlastní.

[19] Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb., výše pokuty, orgán, který pokutu uložil, datum, identifikace a podpis úřední osoby.

[20] Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 11. 2. 2015 na ulici Olomoucká v Brně řídil motorové vozidlo uvedené RZ. Nebyl připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Lékařské potvrzení, prokazující že nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, nedoložil, ani neuvedl, že jej vlastní. Skutečnost, že se žalobce daného jednání dopustil jako řidič, je patrná i ze samotného odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť uvedené ustanovení ukládá povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem pouze řidiči motorového vozidla. Místem spáchání je jasné určena ulice Olomoucká v Brně, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace. Jasné je určen i okamžik spáchání přestupku - den 11. 2. 2015 v 15:10 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasné vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů

Pokutový blok série GE/2013, č. E0344699 ze dne 29. 7. 2014

[21] Z pokutového bloku je jasné patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem, rodným číslem, adresou a číslem občanského i řidičského průkazu.

[22] Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Dne 29. 7. 2014 v 12:13 hod. ul. Trnkova 109, Brno. Překročil dovolenou rychlost v obci. Rychlost stanovená 50, naměřena 90, po odečtu 87. RZ „X“ Renault Trafic.

[23] Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1f3 zákona č. 361/2000 Sb., výše pokuty, orgán, který pokutu uložil, datum, identifikace a podpis úřední osoby.

[24] Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 29. 7. 2014 na ul. Trnkova 109 v Brně řídil motorové vozidlo Renault Trafic uvedené RZ, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě. Místem spáchání je jasně určena ulice v Brně, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace. Jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 29. 7. 2014 v 12:13 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou. V pokutovém bloku jsou jasně označeny údaje o maximální povolené rychlosti v daném místě - 50 km/h, rychlosti naměřené stěžovateli - 90 km/h a údaj o rychlosti naměřené stěžovateli při zohlednění odchylky měřicího zařízení - 87 km/h. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se stěžovatel dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobitým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů

Pokutový blok série FD/2013, č. D1411481 ze dne 30. 6. 2014

[25] Z pokutového bloku je jasně patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem, rodným číslem, adresou a číslem občanského i řidičského průkazu.

[26] Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: Dne 30. 6. 2014 v 10:45 hod. ul. Mlýnská v Brně, porušil § 6/1a z.č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, lékařské potvrzení o možnosti se nepoutat nevlastní. RZ „X“.

[27] Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb., výše pokuty, orgán, který pokutu uložil, datum, identifikace a podpis úřední osoby.

[28] Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 30. 6. 2014 v Brně na ulici Mlýnská, řídil motorové vozidlo uvedené RZ, přičemž nebyl na sedadle připoután bezpečnostním pásem. Lékařské potvrzení, prokazující že nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, nedoložil, ani neuvedl, že jej vlastní. Skutečnost, že se žalobce daného jednání dopustil jako řidič, je patrná i ze samotného odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť uvedené ustanovení ukládá povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem pouze řidiči motorového vozidla. Místem spáchání je jasně určena ulice Mlýnská v Brně, tedy žádný soukromý

pozemek, ale pozemní komunikace. Jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 30. 6. 2014 v 10:45 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Pokutový blok série FC/2013, č. C0698196 ze dne 22. 6. 2014

[29] Z pokutového bloku je jasně patrné, komu byla pokuta uložena. Žalobce je identifikován jménem, rodným číslem, adresou a číslem řidičského průkazu.

[30] Samotné přestupkové jednání je specifikováno následovně: 22. 6. 2014 v 07:00 hod, Stojice, jízda bez bezpečnostních pásů, § 6/1a z.č. 361/2000 Sb., RZ „X“.

[31] Dále je specifikována právní kvalifikace, a to přestupek dle § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb., výše pokuty, orgán, který pokutu uložil a datum, identifikace a podpis úřední osoby.

[32] Z citovaného pokutového bloku dospívá zdejší soud k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 22. 6. 2014 v obci Stojice řídil motorové vozidlo uvedené RZ, přičemž nebyl na sedadle připoután bezpečnostním pásem. Ze skutkové věty je naprosto zjevné, že povinnost být připoután žalobce porušil za jízdy a jako řidič. Ostatně skutečnost, že se žalobce daného jednání dopustil jako řidič by byla patrná již ze samotného odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť uvedené ustanovení ukládá povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem pouze řidiči motorového vozidla. Možno též dodat, že žalobce ani v žalobě netvrdil, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení.

[33] Místem spáchání je jasně určena obec Stojice, tedy žádný soukromý pozemek, ale pozemní komunikace v obci a ve spojení s popisem jednání žalobce skutek dostatečně individualizuje. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě žalobce nebránil (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů), nebyl důvod místo spáchání přestupku popisovat podrobněji, než bylo učiněno, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Žalobce se dopustil přestupku tím, že nebyl za jízdy připoután. S ohledem ke skutečnosti, že povinnost být za jízdy připoután, není vázána na místo, jak je tomu kupříkladu u překročení rychlosti, kdy by přesné určení místa spáchání přestupku bylo určující pro závěr o spáchání přestupku, není nutná přesná specifikace místa. Ze všech těchto důvodů se jeví Krajskému soudu v Brně přiměřené okolnostem daného případu, že místo spáchání přestupku bylo definováno pouze názvem obce. Ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho

nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Namítané nedostatky musí být schopny zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že pokutový blok nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. K dané problematice lze poukázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 16/2010-105.

[34] Jasně je určen i okamžik spáchání přestupku - den 22. 6. 2014 v 07:00 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání jasně vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován. Taková specifikace tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se to stalo. Předmětný pokutový blok proto byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

[35] Na základě všeho shora uvedeného dospěl soud k závěru, že všechny žalobcem sporované pokutové bloky byly způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

[36] Ke všem pokutovým blokům společně soud zároveň musí konstatovat, že označení dotčeného právního předpisu „pouze“ číslem, pod kterým byl zákon publikován ve Sbírce zákonů, není **žádnou** vadou. Identifikace právního předpisu prostřednictvím čísla publikace je naprosto dostačující a jednoznačně identifikuje právní normu a vylučuje zaměnitelnost právní normy s jinou, a tedy i nesprávnou nebo zaměnitelnou právní kvalifikací přestupkového jednání žalobce.

[37] Veškeré žalobcem uplatněné námitky jsou zcela obecné, byť směřující proti jednotlivým pokutovým blokům. Naprosto nereflektují obsah jednotlivých bloků, a to při vědomí si toho, že to byl právě žalobce, který svým podpisem na pokutovém bloku vyjádřil svůj souhlas s projednáním svého deliktního jednání. Žalobce uvádí stejné obecné nekonkrétní námitky vůči všem blokům a jeho námitky jsou podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyvráceny obsahem těchto pokutových bloků.

[38] Zdejší soud na tomto místě zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 14. 5. 2016 ve věci sp. zn. 7 As 277/2015, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že „*správní orgán byl v řízení podle ust. § 123a a násl. zákona o silničním provozu oprávněn posuzovat pouze to, zda má způsobilé (jednoznačné a určité) podklady (zde pravomocné pokutové bloky) pro provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Tedy, zda zde existuje dostatečný právní podklad (pravomocné rozhodnutí) a zda bodové hodnocení - počet připsaných bodů (jako sekundární trest) odpovídá zákonu (příloze zákona o silničním*

provozu). V žádném případě však řízení o námitkách proti záznamu do evidenční karty řidiče nelze považovat za další, resp. kvazi opravný prostředek proti rozhodnutí o tom kterém přestupku, jak evidentně mylně dovozuje stěžovatel.“

[39] Jestliže žalovaný v řízení o odvolání shromáždil, jak vyplývá z obsahu správního spisu, veškeré klíčové pokutové bloky a jestliže tyto bloky jsou dostatečným podkladem pro zápis bodů v bodovém hodnocení řidiče (což je závěr, ke kterému imanentně musel dospět žalovaný a ke kterému dospěl i zdejší soud v tomto řízení), nelze hodnotit postup žalovaného jako nezákonný. Naopak, zdejší soud má veškeré žalobcem uplatněné námitky obsahem správního spisu za vyvrácené a zcela nedůvodné.

[40] Závěrem soud jasně konstatuje, že žalobce představuje přesně ten typ řidiče, na kterého má bodový systém dopadat. Jedná se totiž zcela zjevně o řidiče, který neustále opakuje stejné deliktní jednání. Jedná se o řidiče, kterého od páchání deliktního jednání neodrazuje ani tenčící se bodové konto. Nejedná se o řidiče, který by se tzv. vybodoval v důsledku např. dvou jednorázových přestupků, ale naopak se jedná o řidiče, který soustavně nerespektuje pravidla provozu na pozemní komunikaci. Zákonný důsledek dosažení dvanácti bodů v bodovém kontě řidiče proto na řidiče dopadá plně po právu.

IV. Shrnutí a náklady řízení

[41] S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

[42] Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovaný, který měl v řízení plný úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto soud rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. července 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu